Szilagyi Dezideriu

Examenul

Ploua cu galeata. Sub mantia impermeabila Paul era insa aproape uscat. Inainta spre cladirea de lemn si cind trecu pe linga geam, privi inauntru. In lumina destul de slaba observa mesele si scaunele din interior. "O circiuma", isi spuse surprins. "De ce m-a trimis Batrinul aici? Aici sa fie examenul?" Intra. Cei citiva meseni se oprira din sporovait, il privira mirati pret de citeva secunde, apoi isi reluara discutiile. Se aseza la o masa.

"Nimic sa nu te surprinda!" isi aminti cuvintele Batrinului. "Ai fost pregatit ani de zile pentru acest examen. Daca ai gresit raspunsul, sau nu e pe placul celui ce te va examina, imi va parea rau pentru tine. Ai fost un elev bun. Chiar foarte bun, dar asta sa nu ti se urce la cap."

"O singura intrebare?"

"O singura intrebare!"

Usa circiumei scirtii si intra un barbat intre doua virste, cu parul bogat cazindu-i pe umeri si purtind peste haine o mantie neagra. Se aseza la masa lui. Paul tresari si privi emotionat chipul omului din fata lui. Severitatea era cuvintul ce ii veni in minte privind acel chip ca cioplit in bronz. Inghiti in sec si simti ca stomacul i se stringe ca intr-o manusa de otel. Ochii insa ii dadeau o farima de incredere, si-i spuneau ca totusi omul din fata lui poate fi si altceva.

-Bea! ii spuse strainul in timp ce ridica paharul.

"Pastreaza-ti calmul si nu te exterioriza. Poti avea surprize, orice se poate intimpla. Tine minte, viata ta e in joc." Cu cuvintele Batrinului in cap, prinse paharul din fata lui si-l dadu peste cap.

- Numai ploua! Observa mantia neudata a examinatorului, incercind sa uite de bautura ce-i aparu in fata fara ca cineva sa i-o aduca.

- Ploua, spuse scurt strainul.

"O gafa!" isi spuse Paul si miinile icepura sa ii tremure.

Examinatorul zimbi si severitatea ii disparu de pe fata ca prin farmec.

Paul brusc si-a dat seama, ca acum va urma intrebarea de care va depinde viitorul sau.

- Ce este dupa parerea ta mai grav pentru oameni, tradarea oamenilor de catre Dumnezeu sau inexistenta Sa?

Inima ii batea nebuneste. Respiratia i se accelera. "Gindeste-te bine! Sa treci prin filtru anii de pregatire si meditatie, si acolo vei gasi raspunsul." Cuvintele Batrinului erau ca o calauza pentru mintea lui. Inchise ochii pentru citeva secunde, iar cind ii deschise din nou deja zimbea.

- Inexistenta Lui.

- Hm! Interesant. Si de ce crezi asta?

- Daca El exista, nu putem vorbi de tradare, pentru ca oamenii datoreaza aproape totul Lui. Si atunci cum se poate pune problema tradarii? Pe cind inexistenta Lui darima toate presupunerile si credintele oamenilor despre viata, si asta-i grav. Examinatorul privi lung in ochii lui Paul, apoi se ridica si spuse :
-E timpul sa mergem. Inima-i batea nebuneste.

- Unde mergem?

Examinatorul nu-i raspunse, iesi doar tacut pe usa, iar el il urma curajos in puternica lumina alba de afara.

* * *

M-am trezit in aceea dimineata cu acelasi vis in minte. Defapt nu chiar vis. Aproape o derulare a evenimentelor de atunci. Atunci cind am trecut EXAMENUL. Si acum ma ia cu frisoane cind ma gindesc cit de aproape am fost de EL, si in acelasi timp cit de sub semnul intrebarii mi-a stat viitorul.

Atunci in aceea dimineata presimtirile mele s-au adeverit. Aghiotantul intra la putin timp dupa ce ma trezisem si anunta turbulente puternice in zona Pamint-Oameni. Dupa ce iesi, am accesat dosar-imagine-evenimente al Pamint-Oameni. In coltul din stinga-sus era data 11-Septembrie-2002.

"Sper ca nici de data asta sa nu ne scape situatia de sub control." Cu gindul asta m-am cuplat la Nava si am inceput lucrul.